

מחודדים

ת"ר ושינתם שיהיו דברי תורה מחודדים בפ"ך (קידושין 5).

אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה העומדים בין בים ובין ביבשה המקום ירחם עליהם ויחשיבם ויוציאם מצרה לרוחה ומאפילה לאורה ומשעבוד לגאולה השתא בעגלה ובזמן קריב ונאמר אמן:

סיכומי דף היומי
 מערכת: 073-249-0403
 sikumhadaf12@gmail.com

לע"נ
 הגה"ח ר' פינחס רוזנבוים זצ"ל
 נלב"ע כ"ו ניסן תשע"ז

גליון
 359

או די במחאה בפני שנים, והטעם: א. לכו"ע מחאה צריך להתפרסם כדי שיזהר המחזיק בשטר, ונחלקו אם מתפרסם רק כשנעשה בפני ג', וכרבה בר רב הונא, או גם בפני ב' הוא מתפרסם. ב. לכו"ע מתפרסם רק בפני ג', והסובר בפני שניים סובר שצריך למחות בפניו וממילא אין צריך לפרסם מחאתו על ידי אחרים, ואינו צריך רק ב' עדים שמיחה, והסובר בפני ג' סובר שמחאה שלא בפניו הוא מחאה וצריך לפרסם בשלשה. ג. לכו"ע מחאה שלא בפניו הוא מחאה, והסובר בפני שניים סובר שאינו צריך למחות באופן שיתפרסם בוודאי, אלא כל שמיחה באופן שאפשר שתתגלה המחאה - הרי היא מחאה.

מיחה פעם אחת תוך ג' שוב אינו צריך למחות עד ג' שנים, וצריך למחות סוף כל ג', שלאחר ג' שנים אין המחזיק נזהר בשטר.

מיחה בסוף ג' וחזר ומיחה בסוף ג' שנים אחר כך - אם שתי המחאות היא אותה טענה, וכגון שמחה שהמחזיק אוכל השדה בגזלנות - הוא מחאה, אבל אם במחאה שניה שינה הטענה וכגון שטען שמשכון היא ביד המחזיק, הרי הודה שהמחאה ראשונה אינה מחאה.

בבא בתרא דף מ'. יום א' פרשת דברים כ"ט תמוז תשפ"ד

קיום שטרות. שטר מודעה. מתנה טמירתא

דף מ' - ע"א

מיחה בפני שניים או שמסר מודעה בפני שניים שאנסוהו למכור - יכולים העדים לכתוב שטר מחאה ומודעה אף על פי שלא אמר להם 'כתובו', שזכין לאדם שלא בפניו.

הודה בפני שניים שחייב לחבירו - אין העדים יכולים לכתוב שטר אם לא אמר להם 'כתובו', שמא אינו רוצה שיהיה שטר עליו שאז לא יהא נאמן לטעון 'פרעתי'.

קיום שטרות בפני שלשה, גם למ"ד שניים שדנו דיניהם דין, שאם יתקיים השטר בפני שניים ויחתמו הרי זה נראה כאילו שני עדים התחתונים מעידים בשם עדים העליונים ודומה לעד מפי עד.

מה שעושים קנין סודר לפני ב' עדים היינו כדי שיוכל הקנין להתברר, ולא משום שאין הקנין מועיל אלא

בבא בתרא דף ל"ט. יום שב"ק פר' מטו"מ כ"ח תמוז תשפ"ד

יום זה הוקדש לזכות חנה בת טויבא מרים לנחת וברכה והצלחה וסייעתא דשמיא

דיני פרטי מחאה

דף ל"ט - ע"א

מיחה לפני שניים ואמר להם אל תאמרו למחזיק שמחיתי, לרב זביד: אינו מחאה שהעדים לא יאמרו לו, לרב פפא: הוא מחאה שנתכווין לומר אל תאמרו לו אתם, אבל תאמרו לאחרים ועל ידי זה יבוא המחאה אליו שהרי חברך חברא אית ליה.

עדים שאמרו למרא קמא שלא יאמרו למחזיק שמיחה, לרב זביד: אינו מחאה, כיון שלא מיחה בפני שנים אחרים, לרב פפא: הוא מחאה שהתכוונו לומר שלא יאמרו לו אבל יאמרו לאחרים.

מיחה לפני עדים ואמר שלא יצא המחאה מפיכם אינו מחאה, מיחה בפני שנים ואמרו העדים שלא יצא המחאה מפיכם, לרב זביד ורב פפא: אינו מחאה שמשמע שלא יאמרו לא לו ולא לאחרים, לרב הונא בריה דרב יהושע הוא מחאה שכל דבר שאינו מוטל עליו לברר ואינו מפסיד אם אומרו אינו נותן אל לבו מה שקיבל עליו להסתירו.

לרבי יהודה הסובר שהטעם שתיקנו ג' שנים לחזקה משום שאם יהיה המרא קמא במקום מרחקים יהיה לו זמן לבוא וימחה לפני המחזיק, אין ראייה שסובר מחאה שלא בפניו אינו מחאה אלא עצה טובה הוא שילך ויערער בעצמו לפניו כדי להוציא הקרקע והפירות מיד המחזיק שהרי לאחר שאכל קשה להוציאו ממנו.

דף ל"ט - ע"ב

לעילוי נשמת זקני הרב אשר זעליג ז"ל בן ר' ישראל פארסט נלב"ע כ"ז תמוז ת. נ. צ. ב. ה.

המדבר על חבירו בפני ג' - אם יחזרו ויאמרו לזה כך אמר פלוני עליך, לרבה בר הונא אין בזה משום לשון הרע, שכל דבר הנאמר בפני ג' עומד להתגלות, ובין כך היה שומע מזה.

נחלקו בדעת רבי יוחנן אם צריך למחות בפני ג'

זו ובין חזקת השתמשות של יום אחד שקנה זכות להשתמש בקרקע זו אינה חזקה אלא אם טוען שבא לו דרך מכירה או מתנה ממנו או מאביו.

מרא קמא שאמר למחזיק מה אתה עושה בתוך שלי, ואמר לו לא אמר לי אדם מעולם אינה חזקה, ולא טוענים בשבילו שהטעם שלא רצה לטעון שקנה ממנו הוא משום שיאמר לו הבעלים הראשונים הראני שטרך, אבל אם טען כן אחר כך מעצמו יכול לחזור ולטעון כך.

שטף מים שנטל מחיצות שדה, והרחיב אחד מבעלי השדות קרקע שלו ובנה מחיצת שדה בתוך שדה של השני וסייעו בעל הקרקע השני, אינו יכול לטעון שהחזקתי לפניו שלרבי יהודה כל שהחזיק לפני בעלים הראשונים גם ביום אחד הוא חזקה (כ"ל דף ל"ח ל"ט) שאין הלכה כרבי יהודה, ואינו יכול לטעון שקנה הקרקע בקניין חזקה בזה שבנה המחיצה ובה שחבירו סייעו הוא כאומר לו לך חזק וקני, שחבירו סייעו בטעות שלא ידע שבונה בתוך שלו.

דף מ"א - ע"ב

ב' עדים אומרים שלוח מאתיים וב' אומרים שלוח מנה באותה שעה ומקום, לרבי שמעון בן אלעזר: גם לבית הלל גובה מנה שאין כת המעידים מאתיים מכחישים כת המעידים מנה אלא מוסיפים עליהם, ואין גובים מאתיים כיון שכת שמעיד מנה מכחיש כת שמעיד מאתיים, **ואם יש רק כת אחת,** אחד אומר מנה ואחד אומר מאתיים, **לבית שמאי:** נחלקה העדות שעל מנה שמעיד זה אינו מעיד זה, **לבית הלל:** יש בכלל מאתיים מנה וגובה מנה, **'הלכה'** לרב כהנא במערבא סוברים אין הלכה כרשב"א, ובשני כיתי עדים גם סוברים בית הלל שנחלקה עדותם ופטור גם ממנה.

ב' עדים מעידים ששטף מים הכניס מחיצת השדה של אחד לרשות חבירו, עד אחד אומר שתי שורות ועד השני אומר ג' שורות, **לרבי שמעון בן אלעזר:** שלבית הלל כת אחת שאחד אומר מנה וא' אומר מאתיים חייב מנה שבכלל מאתיים מנה, הוא הדין כאן צריך להרחיק ב' שורות, **ולמערבא** גם לבית הלל נתבטל העדות.

מחזיק ג' שנים בקרקע הטוען שקנה הקרקע ממי שאומר שקנה מבעלים הראשונים, לרבי חייא: אם הביא עדים שהמוכר דר שם לכל הפחות יום אחד הוא חזקה שטוענים בשביל הלוקח שאותו שמכרה לו קנה מן בעלים הראשונים, ואם טוען שראה איך מי שמכרה לו קנה מן בעלים הראשונים נאמן במיגו שהיה טוען שהוא עצמו קנה ממנו.

אם יש עדים שראו שהמוכר מודד הקרקע, לאביי: הוא כדר בו, **לרבא:** יש אדם שמודד קרקע ובסוף אינו קונה.

כשנעשה בפני עדים או בית דין. ויכולים העדים לכתוב שטר אפילו אם לא אמר להם 'כתובו', שכיון שממהרה להקנותו בקניין סודר בלי משיכה והגבהה בוודאי מתכווין הוא להקנות בעין יפה ורוצה שיכתבו שטר.

שטר מודעה - לרבה ורב יוסף: אין כותבים אלא אם הוא נאנס ממי שהוא סרבן לבוא לבית דין, אבל אם בעל דינו אינו סרבן כיון שלא הזמינו לדין מוכח שאינו אנוס בדבר. **לאביי ורבא:** כותבים גם אם אינו סרבן, שיש לומר שמה שלא הזמינו לדין הוא משום שאין בית דין מזומן מיד.

דף מ' - ע"ב

כותבים שטר מודעה שהגט או המתנה נכתב מחמת אונס אפילו אם אין העדים מכירים האונס - שאילו נותנה מדעת למה מסר מודעה.

מכר בדמים אין כותבים מודעה אפילו מכירים באונסו שאנסוהו למכור אחת מהשדות - שאגב שקיבל זוז גמר ומקנה, ואם אנסוהו למכור שדה 'זו' יביא עדים שהיה אונס ויתבטל המכר. מכר בלי קבלת דמים, כגון פרדס הממושכן ביד מלוה והפחיד הלוה שיכתוב לו שטר מכר על השדה בלי דמים - כיון שאם לא יכתוב לו יטמין שטר המשכון ויטען שהשדה שלו שקנה ממנו ויהא נאמן כיון שהחזיק בה ג' שנים - יכתבו שטר מודעה, וצריכים לכתוב בו 'אנו יודעים באונסו של פלוני'.

מתנה טמירתא אינה מתנה, ללישנא קמא דרב יוסף הוא שאמר לעדים שיטמינו עצמם בשעת כתיבת השטר, **ללישנא בתרא** הוא שאמר להם סתם לכתוב שטר ולא אמר להם שיצאו ויכתבו השטר בגלוי בשווקים וברחובות. **הלכה - לרבינא** כלישנא קמא ואם אמר להם סתם אינה טמירתא, **לרב אשי** סתם הוא ספק מתנה טמירתא ולכן אינו גובה אותה אך אם גבה אינו צריך להחזיר, וכן הלכה, ולכן צריכים העדים לכתוב בתוך השטר שאמר לנו לכתוב השטר בגלוי בשווקים וברחובות.

מתנה טמירתא אף שאינה מתנה, לרבא: מכל מקום הוא מודעה על שטר מתנה שכתב אחר כך על שדה זו לאדם אחר, **לרב פפא:** הוה מודעה רק כשידוע שיש אונס במתנה שניה, אבל בלאו הכי תולים לומר לראשון לא רצה ליתן ולשני רצה ליתן.

בבא בתרא דף מ"א. יום ב' פרשת דברים
ר"ח אב תשפ"ד

לעילוי נשמת הרה"ח ר' בנימין רוזנטל ז"ל בן הרה"ח ר' דוד צבי הנו"מ אסתר גיטל
נלב"ע ר"ח אב תש"ע ת. נ. צ.ב. ה.

דיני חזקה ומחאה. כתי עדים המכחישות
זו את זו.

דף מ"א - ע"א

משנה. חזקת קרקע בין חזקת ג' שנים שקנה קרקע

חזקה בצירוף. למי אין חזקה.

דף מ"ב - ע"א

ג' לקוחות מצטרפים להחזיק, אם השני והשלישי קנו בשטר שיש קול שבאו כולם מכח לוקח ראשון, אבל לא קנו בשטר יכול המרא קמא לטעון שלא מיחה כיון שכל אחד לא החזיק ג' שנים לפי שהיו יראים להחזיק בקרקע שלי.

המוכר שדה בעדים וקבל עליו אחריות וגבה בעל חוב מהלוקח, הלוקח גובה דמיו מנכסים משועבדים אע"פ שקנה בלי שטר, אבל המלוה לחבירו בעדים אין המלוה גובה מנכסים משועבדים שהלווה לווה בצינעה ומבקש שלא לפרסם הדבר כדי שלא יוזל נכסיו ולא ידעו הלוקוחות שהקרקע משועבדת רק אם לווה בשטר, אבל המוכר שדה מוכר בפרסום כדי שיקפצו עליה לוקחים והלוקוחות שקנו שאר השדות אחר כך ידעו שהשדות משועבדות ללוקח ראשון.

אכילת אב, ובן, ולוקח בשטר מבנו מצטרפים לאכילת ג' שנים, שהכל יודעין שהבן יורש ואוכל מכח האב, והלוקח בשטר יש קול שאוכל מכח המוכר. אכל המחזיק חלק משני חזקה בפני האב וחלק לפני בנו הרי זה חזקה, אכל חלק בפני לוקח בשטר מהבן אין זה חזקה הואיל שמכר בשטר ויש לו קול והרי זה מחאה, ואם מכר כל השדות ולא פירט בשטר שדה זה אין זו מחאה.

משנה. אומנים, אריסים, אפוטרופסים, איש בנכסי אשתו, אשה בנכסי בעלה, אב בנכסי בן, בן בנכסי אב אין להם חזקת ראייה, אבל אם הבעלים אומרים להם לך חזק וקני והחזיק בפנינו על ידי שנעל או גדר ופרץ הרי זה חזקה. וכן באחים שחלקו והמחזיק בנכסי הגר.

דף מ"ב - ע"ב

שותף, אבזה דשמואל ולוי: גורסים במשנה אין לו חזקה בנכסי השותפות אפילו החזיק בו ג' שנים, לשמואל: לפעמים יש לו חזקה, ונחלקו בדעתו אם זה כשהחזיק בכולה כיון ששינו ממנה השותפים להשתמש כל אחד בחציה, או שהיינו כשהשתמש בחציה הואיל ששינה ממנה השותפים שכל אחד משתמש בכולה ג' שנים, [ואם היו רוצים ליהנות כל שנה היו להם לעשות בשותפות ולחלק הפירות], לרבינא: אם יש שיעור חלוקה לכל הפחות ד' אמות לזה וד' אמות לזה יש לו חזקה שאין מנהג שיקדימו זה לזה בג' שנים, ואם אין בו כדי חלוקה אין לו חזקה שהמנהג שכל אחד משתמש בכולה כמה שנים.

שותף דינו כאריס היורד ברשות, ודינו שגם אם נטע בשדה שאינה עשויה לנטיעה אלא לזריעה נוטל חצי השבח גם בפירות גמורים.

שותף אחד מעיד לשותף חבירו להעמיד החלק

בידו נגד המערער שטוען שהוא שלו, ושותפים נעשים שומרי שכר זה לזה על דבר השותפות.

בבא בתרא דף מ"ג. יום ד' פרשת דברים
ג' אב תשפ"ד

שותף. נוגע בעדות.

דף מ"ג - ע"א

שותף מעיד לשותף חבירו להעמיד החלק שבידו נגד המערער, רק באופן שהעד סילק עצמו מחלק בקניין וקיבל עליו אחריות שאם יגבנו הבעל חוב יחזיר לו המעיד דמיו, ששוב אינו נוגע בעדות, שנוגע פסול לעדות שהוא מעיד לעצמו.

בני העיר שנגנב מהם ספר תורה לא דנים בדייני אותו העיר, שהרי הם נוגעים בעדות ולא מהני סילוק בעלות בספר תורה שנהנים בו לצאת בשמיעתו.

האומר תנו מנה לעניי עירי לא דנים בדייני אותה עיר ולא מביאים ראייה מאנשי אותה עיר אם עניי העיר מוטלים עליהם משום שהם נוגעים בעדות, ואם כל אחד נותן כל שנה דבר קצוב עבור העניים, ללישנא קמא: יכולים שניים מהם לתת מה שקצוב להם ולדון ואינם נוגעים, וללישנא בתרא: עדיין נוגעים הם שרוצים שיהא ריווח לעניים שבזמן שיש להם ריווח אינם צריכים לתת עוד.

דף מ"ג - ע"ב

שותפים אם התנו ביניהם נעשים שומרי שכר זה לזה, שמור היום כל השותפות חלקי וחלקך, ואשמור לך למחר כל השותפות חלקי וחלקך, אבל אם כל אחד שומר על חלק מן השותפות באותו זמן הוא שמירה בבעלים ופטור.

ראובן שגזל משמעון שדה ומכרה ללוי ויהודה מערער ששייך לו, אין שמעון הנגזל יכול להעיד נגד עדי יהודה לפוסלם בגזלנות או להכחיש הטענות שהרי נוגע הוא ורוצה להוציא אחר כך מלוי ואינו רוצה שיבוא ליהודה, או משום שלוי אדם נוח ויהודה גבר אלים, או משום שיש לשמעון עדים שהשדה שלו וגם ליהודה יש עדים שלו ואם יהודה יוציא מלוי לא יכול לשמעון להוציא מידו משום שתי כתי עדים המכחישות זו את זו ואין מוציאים קרקע מהמוחזק.

בבא בתרא דף מ"ד. יום ה' פרשת דברים
ד' אב תשפ"ד

ערעור במכר וירושה. קניין אגב. מכירה בלי אחריות.

דף מ"ד - ע"א

ראובן שגזל משמעון פרה או טלית ומכרה ללוי ויהודה מערער ששייך לו, אע"פ ששמעון התייאש כשהיה ביד ראובן ולוי קנאה בשינוי רשות ואין שמעון יכול להוציא מלוי, ואינו יכול להעיד נגד יהודה שנוגע

הוא שיהא ביד לוי כדי שיחזור ויגבה דמים מראובן, שאם יזכה יהודה בדין שהוא הבעלים ולא שמעון אינו יכול שמעון להוציא המעות מראובן, אבל אם מת ראובן, הרי יורשי ראובן פטורים מלשלם ומשום כך אין שמעון נוגע ויכול להעיד נגד יהודה.

ראובן שגזל משמעון ומת וגזילה נמצאת ביד יורש ויהודה מערער ששייך לו, אם גזל השדה אין שמעון יכול להעיד נגד יהודה כיון שקרקע אינה נגזלת ולא מהני בה יאוש ושינוי רשות ונוגע הוא כדי להוציא מהיורש, ואם גזל פרה או טלית ונתייאש כשהיה ביד הגנב למ"ד רשות יורש כרשות לוקח קנה היורש ביאוש ושינוי רשות ושוב אין שמעון נוגע ויכול להעיד נגד יהודה.

ראובן שמכר לשמעון שדה המשועבדת לבעל חוב שלא באחריות וערער לוי ששייך לו, אין ראובן יכול להעיד נגד יהודה שנוגע הוא שיהא השדה אצל שמעון כדי שיגבנו בעל חוב ולא יהא ליה רשע ולא ישלם.

דף מ"ד - ע"ב

ראובן שמכר לשמעון פרה או טלית ולוי מערער ששייך לו, יכול ראובן להעיד נגד שמעון שאינו נוגע להעמיד ביד לוקח כדי שיגבה בעל חוב, שמטלטלים שביד לקוחות אינם משועבדים לבעל חוב גם אם עשה אפותיקי כיון שאין קול לשעבוד ואין הלקוחות יודעים להיזהר לקנותו, ודווקא אם העדים מעידים שמעולם לא היתה לו קרקע ואם לא כן יש לחוש ששיעבד לו מטלטלים שאקנה אגב קרקע והוא נוגע שרוצה להעמיד בפני בעל חובו, ולרב פפא מיירי שהלוקח יודע שהיה של מוכר, ואם אינו יודע אז ראובן נוגע להעמיד אצל לוקח שלא יגבה מעות ממנו.

כשם שמקנה מטלטלים אגב קרקע כך משעבד מטלטלים אגב קרקע, והמלווה יכול לגבות ממטלטלים גם אם נמצא ביד לקוחות, ודווקא אם כתב בשטר השעבוד שמשעבד המטלטלים לגמרי ולא כאסמכתא וטופס שטר. **לזה שכתב משתעבד אגב קרקע כל נכסי שקניתי ושעתיד לקנות, איבעיא הוא אם השתעבד מטלטלים אגב קרקע גם אם מכר הקרקע לפני שקנה מטלטלים.**

המוכר שדה בלי אחריות ובא בעל חוב וטרפה אינו חוזר על המוכר, שהוא מכירה עד שטרפה ואכל פירות שלו, ואם נמצא שאינה שלו - לרב פפא: חוזר על המוכר שאין זה מכירה כלל וגם במטלטלים אלא אם הלוקח מודה שיודע שהיה של מוכר, **לרב זביד:** גם אם נמצא שאינה שלו אינו חוזר על המוכר שאומר לו המוכר לכן מכרתי לך בלי אחריות.

בבא בתרא דף מ"ה. יום ו' פרשת דברים ה' אב תשפ"ד

אנס גוי. אומן. האם צריך להחזיר בעדים.

דף מ"ה - ע"א

ראובן שמכר לשמעון שדה המשועבדת לבעל חוב

בלי אחריות ולוי מערער ששייך לו, אם יש לראובן עוד קרקע אחרת יכול להעיד נגד לוי ואינו נוגע להעמיד השדה שביד שמעון לבעל חוב, שהרי אין הבעל חוב גובה מנכסים משועבדים במקום שיש ללוה בני חורין, אבל אם אין לו קרקע אחרת אינו יכול להעיד נגד לוי, שהוא נוגע להעמיד הקרקע ביד שמעון כדי להביאו לבעל חוב ולא יהא 'לוה רשע ולא ישלם', אבל נגד שמעון הלוקח לא יהא נחשב 'לוה רשע' שלכן מכר לו בלי אחריות כדי שלא יהא עליו תרעומות.

יהודי שקנה מיהודי חמור ובא עכו"ם ואנס מיידו החמור בלי האוכף בטענה שהחמור שייך לו ואין הלוקח יודע ששייך לישראל, **לרבא או רב פפא:** המוכר חייב לפצות ללוקח והמוכר יביא עדים ויוציאה מהגוי, שמוכח ששייך לעכו"ם כיון שהוציא ממנו רק החמור ששייך לו ולא אוכף שהרי אינו שלו, **לאמימר:** אינו צריך לפצותו שידוע שסתם עכו"ם אנס הוא, וכן הלכה.

דף מ"ה - ע"ב

אומן אין לו חזקה

להוי אמינא לרבה רק אם מסר הבעלים לאומן בפני עדים, וגם אם אין עדים שראו אותו בידו אינו נאמן לומר שהחזרתי שסובר המפקיד בעדים צריך להחזיר בעדים, אבל כשיש עדי ראיה בלי עדי פקדון יכול לומר שקיבלו מאחר, ונאמן גם במיגו שמכרת לי, **לאבבי** כל שיש עדי ראיה אין האומן נאמן ודינו כדברים העשוי להשאל ולהשכיר שאינו נאמן לומר לקוחה היא בידי גם אם אין עדי מסירה.

ולמסקנא לרבה אין לאומן חזקה רק כשיש עדי פיקדון שאינו יכול לומר שקיבלו מאחר שקנה ממך, ויש גם עדי ראיה שאינו יכול לומר החזרתי.

'להלכה' המפקיד אצל חבירו בעדים או בשטר אינו צריך להחזיר בעדים, וכיון שנאמן לומר החזרתי נאמן לומר בשבועה מכרת לי, ואם יש עדים שראו הפיקדון בידו אינו נאמן לומר החזרתי, ואם אין עדים שהפקיד אצלו גם שיש עדים שראה הפיקדון בידו נאמן לומר שלקוח הוא בידי, אבל אומן בדברים שהוא אומן בהם או דברים העשוי להשאל ולהשכיר כל שיש עדי ראיה הגם שאין עדי פיקדון אינו נאמן לומר לקוח הוא בידי אלא אם יש עדים שקנה ממנו בפניהם, ואם יש עדי פיקדון ואין עדי ראיה נאמן שלקחו ממנו במיגו החזרתי.

טלית אדם שיוצאת מיד אחר וטוען בפני אמרת לכובס למוכרו לי וליתן לי במתנה, נאמן במיגו שאתה מכרתו לי או אתה נתת לי במתנה.

אומן אומר שתים קצצת לי ובעל הטלית אומר לא קיצצתי לך אלא אחת, אם אין עדים שראה נאמן האומן כל זמן שהטלית בידו במיגו שיכול לטעון קניתי ממך, נתן לו קודם שקיעת החמה אומן נשבע ונוטל שתיקנו חכמים שנאמן בשבועה משום שבעל הבית טרוד בפועלים, לאחר ששקעה החמה על האומן להביא ראיה.